

Podražena železnica za osebni promet. Smo že poročali, da bo s 1. aprilom povišana na železnicah potniška tarifa pri navadnih vlakih za 10%, pri brzih za 5,7 do 9,1%. Pri potniških vlakih se bo vozna cena v III. razredu povišala pri 5 km od 1.50 na 2 Din (v II. razredu od 2.50 na 3 Din). Pri razdalji 40 km bo vozna cena povišana v III. razredu od 12 na 13.50 D (v II. razredu od 18 na 20.50 Din), pri 100 km v III. razredu od 30 na 33 Din (v II. razredu od 45 na 49.50 Din). Pri večjih oddaljenostih znaša povišanje točno 10 odstotkov. Vozne cene za brzovlake se povišajo šele pri razdalji 10 km, in sicer v III. razredu od 5.50 na 6 Din (v II. razr. od 8.50 na 9 Din). Pri razdalji 100 km se poviša vozna cena v III. razredu od 55 na 60 Din (v II. razr. od 82.50 na 90 Din). Znatnejše bo povišanje voznih cen pri nedeljskih povratnih kartah, kjer bo znašalo povišanje v manjših razdaljah okrog 40 odst., pri razdaljah do 25 km okrog 33 odst., pri večjih razdaljah pa 22 do 25 odstotkov.

Na sedmini pokojne Elizabete Vrečko v Bukovcu pri Zgornji Polskavi se je nabralo za kn. škof. dijaško semenišče v Mariboru 156.25 Din. Bog plačaj vsem darovalcem!

Na praznika dne 19. in dne 25. t. m. ostanejo trgovine v Mariboru dopoldne odprte.

Ali ste se že prijavili za »Putnikova« izredni vlak v Planico k senzacionalnim tekmam ob priliki otvoritve nove mamutske skakalnice? Storite to čimprej pri Putniku Maribor ali Celje, ker je na razpolago le 400 sedežev.

Na Kalvarijo! (kažipot za duhovnike) vezan stane Din 5.—

Na Kalvarijo! Knjiga križevih potov! Vmes je tudi: kraljevi pot sv. križa za mladeniče, in kraljevi pot sv. križa za dekleta. Oboje je spisal Anton Martin Slomšek. Strani 580. Cena: broš. 6 Din, polplatno 8 Din, celoplatno 15 Din.

Karl May — zadnji zvezek — je sedaj izšel in ga pošljemo vsem naročnikom. Knjižnicam priporočamo, da si dajo vezati posamezne zvezke. Tako imajo naenkrat 72 knjig, ki bodo najbolj čitane. Zahtevajte posebno ponudbo!

Koledar »Slovenskega gospodarja« je še tudi na razpolago. Oni, ki so jih vzeli v razprodajo, naj sedaj isto zaključijo in koledarje vrnejo.

Vsebinska koledarja je letos tako praktična, da je vsakemu nujno potrebna.

Dva meseca sta že v letu 1936 minila in vi še nimate nobenega žepnega koledarja. Oglasite se v kateri naših prodajalnih, jih imamo še na razpolago. Boste zadovoljni.

Obžalovanja vredni slučaji.

Umrl vsled izstopnih možganov. Poročali smo, da je dobil 29letni posestnikov sin Jakob Slatinšek s Slatine pri Ponikvi z motiko 16. februarja tako hud udarec po glavi, da mu je počila lobanja in so izstopili možgani. Težko udarjenega so prepeljali v bolnico v Celje, kjer je podlegel zadnje dni prehudi poškodbi.

Vlom v trafiko. V Rogaški Slatini je bil izvršen od neznancev vlom v trafiko, iz katere je izginilo za 10.000 Din tobačnih izdelkov.

Ukradena železnica! Od Sv. Ruperta n. Laškem poročajo: Pa ni pustna šala, dasiravno se je reč izvršila še v pustnem tednu, ampak živa resnica. Bilo pa je to v Trobendolu, župnija Sv. Ruperta n. L. Kakor znano, je tam ozkotirna železnica premogokopne družbe v Laškem, ki pa je v zadnjem času obrat ustavila in ves inventar prodala. V nedeljo dne 1. marca so zapazili nekateri popotniki, da je bila železniška proga na posestvu Jožefa Bezgovšek v Sv. Petru razdejana; v daljavi 130 m so bile tračnice po neznanih zlikovcih odnešene. Orožništvo v Laškem je vzelo zadevo resno v delo in kmalu so našli ukradene tračnice, dobili pa tudi predrzne tatove, ki niso iz naše župnije. Komunistični duh, ki ga sejejo ruski in naši komunisti, leze tudi pri nas v bujno klasje!

Izpred sodišča.

Obsojena radi pretepa. Dne 5. marca se je vršila v Mariboru obravnava proti 62letnemu posestniku Francu Mahoriču in njegovemu viničarju Jožefu Cafuti s Placerja. Omenjena sta pretepla v Placerju Franca Rojsa tako hudo, da mu je

desna stran telesa delno okromela. Mahorič je bil obsojen na 2 leti ječe, Cafuta pa na dva meseca strogega zapora.

Slovenska Krajina.

Sobota! Streljaška družina je imela 1. marca ob 10. uri dopoldne svoj občni zbor. Članstvo se je polnoštevilno udeležilo društvenega občnega zbora. — Občni zbor je imela kreditna za druga drž. uslužbencev 29. febr. pri Fafliku. Zanimanje je bilo zelo veliko in tudi delo samo je napredovalo povoljno v minulem letu. — Sodisce je razglasilo uradne ure za stranke. Uradni dan bo vedno v sredo. Zato vsi oni, ki nimajo povabila na sodišče, naj ne prihajajo ob drugih dnevih, ker se jim ne bi moglo ugoditi. — Gasilci soboškega sreza so zborovali v drugi polovici meseca februarja. Občnega zbora se je udeležilo 200 delegatov. Iz poročil je bilo razvidno, da je bilo sprejetih 1739 pisem, odposlanih pa 1872. Obravnavalo se je 3102 dopisov. Čete imajo 50 dvokolnih brizgalk, 56 četverkolnih in dve motorni brizgalki. Gasilskih domov je 40. Požarov je bilo 69 manjših, 31 srednjih in 2 velika. Pri gašenju ognja je bilo ranjenih 10 gasilcev. Škoda po požarih se čeni na 830.350 Din. Otetega je bilo narodnega premoženja za Din 1.621.650. Gasilska župa je imela 6.361.50 Din

Bombe na bolnico angleškega Rdečega križa

Dne 4. marca je vrglo italijansko letalo na taborišče angleškega Rdečega križa pri Kvoramu na severnem abesinskem bojišču 40 velikih bomb. Ubite so bile tri bolničarke, štiri so podlegle ranam 5. marca. Vest o bombardiranju angleške bolnice je izzvala v abesinski prestolnici silno ogorčenje. Angleški poslanik je takoj zahteval podrobna poročila in jih je poslal Društvu narodov in angleškemu zunanjemu ministrstvu. V Adis Abebi izrecno opozarjajo, da je bila angleška bolnica pri Kvoramu še prav posebej točno obeležena kot ustanova Rdečega križa. Sredi bolniškega taborišča je na visokem

Očetov greh.

Odnesel je denar v kamro in se vrnil šele čez nekaj časa. Prinesel je skledo polno mleka, na katerem se je rumenila debela plast smetane, zraven pa pol hleba kruha. Medtem ko je pater pridno zajemal, je na drugem kraju mize pisal mojster potrdilo za sprejeti denar. Kapucinar je pregledal pisanje, ga odobril in shranil. Nato je vzel iz listnice papir, na katerem je stalo, da je mojster Jurij Močilnik dobil iz patrovih rok štiri sto tisoč dinarjev, pod tem pa je bil podpis in samostanski pečat.

»To vam dam za slučaj, da boste denar v kako hranilnico naložili, da vam ne bodo delali sitnosti.«

»Da, treba bo, drugače me spoznajo še za razbojnika, hehe,« se je krojač smejal.

»In še ta svet vam dam: držite ga skup, da se vam ne razleti ko mladi ptiči! Za dobro življenje vam bo že obresti dovolj.«

»Bikec, bikec! Jaz se ne bom dotaknil ne kapitala ne obresti. Ali mislite, da bom začel kakor tisti bogatin v svetem pismu ali kakor izgubljeni sin? Ne, mojster Kristof ostane mojster Kristof. Od tega zaklada naj si moji otroci kdaj kupijo sliv pa fig.«

»Prav. Potem še nekaj. Ne pravite živi duši ne besedice o tem bogastvu, da vam čez noč ne skopni! Saj veste, kako je.«

10

»Da, da, da. Tako pameten sem že sam. Če obesim to reč na veliki zvon, mi ne bodo le pri durih, še skozi okna mi bodo lezli v hišo. Čenčav pa nikoli nisem bil; rajši govorim manj ko preveč.«

»Torej je v redu. Zdaj se bom moral pa odpraviti. Brez zamere, mojster!«

»Nimam kaj zameriti, hehe. Pa še prihodite!«

Pospremil ga je do duri. Tam se je spomnil:

»Kristof moj, zdaj bi bil pa kmalu na glavno reč pozabil! Povejte dobremu gospodu, da ga lepo zahvalim za ta mili dar. Sicer bi bilo tudi manj dovolj, toda tudi s tolikim sem zadovoljen. Kdor velikega ne časti, ta malega vreden ni, hehehe!«

»Tiho, tiho, mojster! Nič več o tem!« Veselo mu je pomežiknil in odhitel.

Te noči krojač niti za hip ni zaspal, tako so se mu podile misli po glavi. Vse študiranje mu ni pomagalo: ni in ni mogel pogruntati, kdo in zakaj bi mu bil poslal tako ogromen kup denarja. Hudo mu je bilo, da o vsem ni smel nikomur ničesar črtniti. Toda bil je odločen in je skril skrivnost ne le pred hčerko, ampak tudi pred Janezom, pomočnikom, kateremu ni drugače nobene misli utajil. Pomiril se je šele, ko je odnesel ves denar v mesto in ga tam naložil v neki kmečki hranilnici.

Čemu zavarovalnica poleg hranilnice?

Ker se vedno bolj naglaša, — in sicer utemeljeno — da je zavarovanje pri Karitas najboljši način varčevanja, se najdejo ljudje, ki vprašujejo, čemu to zavarovanje, ker imamo za varčevanje hranilnice in posojilnice.

Vsem, ki tako vprašujejo, naj bo odgovorjeno, da je med varčevanjem potom zavarovalnice in varčevanjem potom hranilnice velika razlika in da se mora dati varčevanju potom zavarovanja v gotovih ozirih prednost. Glejmo nekatere razloge:

1. V hranilnico neseš, kadar hočeš in kolikor hočeš. A tudi dvigneš lahko, kadar hočeš in kolikor hočeš. Pri zavarovanju pa ni tako. Natančno je določeno, kdaj moraš plačati in koliko moraš plačati. Dvigniti pa sploh ne moreš nič, kvečjemu posojilo lahko dobiš na svojo polico. Tako si nekako prisiljen k varčevanju.

2. Kdor varčuje potom hranilnice, bo dobil le toliko, kolikor vloži — prištejejo se le obresti. Kdor pa je zavarovan pri Karitas (ali pri Vzajemni za življenje), se za slučaj smrti takoj izplača cela zavarovana vsota. N. pr. če je kdo kdo do svoje smrti v hranilnici naštel 1000 Din, bodo dobili njegovi dediči le 1000 Din. Kdor pa se je zavaroval za slučaj smrti za 10.000 D, bodo dediči dobili 10.000 Din, četudi je zavarovane do smrti plačal morda samo 100 ali 1000 dinarjev.

3. Veliko prednost daje zavarovalnici (pred hranilnico) negotovost življenja. Nikdo ne ve, koliko let bo tlačil zemljo. Pri hranilnici je tako, da čim dalje živiš, tem več nahraniš skupaj (če redno plačuješ in ne dvigaš). Pri zavarovanju pa leta ne igrajo vloge. Če se danes zavaruješ pri Karitas za 10.000 Din (ali več ali manj), se bo v slučaju smrti izplačala cela zavarovana vsota, četudi bo plačanih le nekaj mesečnih premij.

Kaj sledi iz vsega tega? Eno: Kdor hoče zagurati sebi in svojem mirno bodočnost, naj se čim prej obrne na domačega zastopnika zavarovanja Karitas ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova ulica 8) in se naj zavaruje. Čas beži, zato naj nikdo ne odlaš.

dohodkov izdatkov pa 6.284.75 Din. Občni zbor je potekel lepo in mirno.

Poštni avtobus na progi Lendava-Sobota-Rogaševci še zmeraj ima svoje nedostatke. Poštna direkcija je dala namesto prejšnjega in sedaj nerabljenega avtobusa na razpolago drugi avtobus, ki pa zdaleka ne odgovarja potrebam našega podeželja radi stare konstrukcije in večnih defektov. Potniki so res ogorčeni nad tako vožnjo, ker ne morejo priti pravočasno na urade. In vsi ti nedostatki gredo na račun poštne direkcije. Ker pa je poštna direkcija izdala svoječas-

Med. univ. dr. F. KARTIN,

zobozdravnik

špecialist za zobne in ustne bolezni, ordinira po preselitvi od zdaj naprej: Maribor, Gosposka ulica 32 (Cverlin), vhod Volkmarjeva ulica 1. 269

no predpise in pravila za privaten prevoz oseb na tej progi, je tudi njena dolžnost sedaj, da se pobriga za redne vožnje.

Zgradba mostu na Petanjcih. Poročali smo že na tem mestu o potrebi petanjskega mostu. Sedaj so predpriprave za gradnjo mostu že v teku. Vsekakor se računa s tem, da se bo z delom začelo sedaj spomladi. Strokovnjaki preiskujejo teren za fundiranje betonskih opornikov. Zelimole, da bi bil most dograjen čim prej, da bi dolgoletna želja gornjega dela Slov. Krajine in dela Slov. goric postala dejstvo.

Sv. Sebeščan. Iz občinskega proračuna so se dali delati v vaseh mostovi, določeno je bilo, da se bodo naredili mostovi tudi pri Sebeščanu,

pa zdaj je konec proračunskega leta, a o mostovih ni sledu. Ne vemo, kdo je temu kriv. Če enako plačujemo, naj imamo tudi enake pravice. Tu ima g. Benko, narodni poslanec, svoje posestvo in vsi bi mu bili hvaležni, če bi dal on ta del ceste popraviti.

Sv. Sebeščan. Pravila za ustanovitev Prosvetnega društva so vložena. Kmalu bo občni zbor in že zdaj vabimo vse dobre katoličane, mladeniče in mladenke, može in žene, da vstopijo v društvo, da bomo tako tudi mi deležni sadov katoliške prosvete. — Sprejem v Marijin vrtec bo dne 25. marca. Sprejetih bo okrog 70 otrok.

Krog. V naši vasi se je brez kake agitacije »Slovenski gospodar« sijajno razširil. Ljudstvo se ga oklepa in druge časopise odpoveduje. — Zadnje predpusno nedeljo je bil pri poroki Bejke Joško, ki je popeljal pred oltar nevesto Tezijo Mes.

Salamenci. Spadamo k občini Puconci in tudi mi moramo plačevati velike doklade. Občina ima baje nad 100.000 Din gotovine, ki niso namenjeni v noben določen namcn in zdaj zopet bomo plačevali 85% doklade.

DRUŠTVENE VESTI

Hoče pri Mariboru. V nedeljo dne 15. t. m. bo v Slomšekovem domu ob treh popoldne in ob sedmih zvečer igra »Luč z gorae«.

Leskovec. Letošnje predpusne nedelje ne bomo tako hitro pozabili. Ni bila lepa, dež, slaba pots, blato! Kar se tiče vremena, res slaba! Kar zadeva izobrazbo, dan duhovnega veselja, zares

prelep sončen dan! Sonce prežene temo, mrak, meglo ter da človeku pogum in veselje za delo. Tak duhovni sončni dan smo imeli v Šoli, kjer se je uprizorila prelepa vzgojna igra »Mala pevka«. V resnici zasluži, da bi jo vsi slišali, v srce sprejeli ter da bi rodila obilno sadu.

Velenje. Prosvetno društvo v Šmartnem pri Velenju priredi v nedeljo dne 15. marca, ob 3. uri popoldne, v Društvenem domu zanimivo in poučno predavanje o Abesiniji in o Sueškem prekopu s skioptičnimi slikami.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Jelenče pri Pesnici. Dne 15. februarja je nenadoma umrl Rihard Jarc, svak banskega svetnika g. Šerbineka v 56. letu svoje starosti. Bil je dober družinski oče, vzoren gospodar, pri ljubljen povsod, prijeten družabnik in cerkveni

pevec. Zapušča mlado dvodo in tri otročice v nežni mladosti.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Nov svež groh je nastal na našem mirodvoru. Krije namreč zemeljske ostanke blagega moža, poštnjaka, ki

VI.

Ker je od srede julija do septembra bilo deževno, je bil z žetvijo križ in kmetje so tožili zaradi slabega leta. Pri Dvorniku je bilo še hujše, ker je imel premalo poslov, med košnjo pa sta mu še dva hlapca ušla, tako da mu je precej sena in žita zunaj zagnilo. Medtem pa ko so njegovi sosedje na moč jadikovali, ni Tevž zinil nobene žale besede, temveč je otožno hodil po polju. En sam krat je spodaj na vasi dejal, da s tako veliko kmetijo ni kaj; več požre, kakor da. Najrajši bi prodal. Ta beseda se je razčula in od raznih strani so ga prišli vprašat. Ker pa je zahteval tako neznansko veliko, ni nihče mogel kupiti. Zaradi tega so eni dejali, da je skupuh tak, drugi pa, da mu sploh ni zares in da ima ljudi za norca. Sorodnikom, posebno sestram, ki sta ga na žive in mrtve rotili, je zatrjeval, da mu domačija ni na prodaj — razen tedaj, če bi zanj dobil toliko, da bi si za izkupiček mogel v dolu kje dvakrat večje posestvo kupiti. Vendar pa se je zdelo ljudem čudno, da je še več ko prej hodil zdoma in da je tistemu — kakor je dejal — tovarišu pri vojaki razkazoval hišo in grunt.

Tako sta minula dva meseca. Tik pred Sinsveti se je iznenada razvedelo, da je Dvornik svoje posestvo z vsem, kar je bilo pri hiši in v hlevu, nekemu Gorenjcu prodal. Izpočetka so ljudje menili, da so to le marnji. Kmalu pa se je izkazalo za resnično:

kajti na vasi se je prikazal kupec sam in rekel, da prevzame gospodarstvo že o Šmartinjem. To je bilo razburjenje v občini, kakršnega še ni bilo kmalu!

Vsi, ki so se poprej oglašili kot kupci, so bili jezni; občinski možje so se hudovali, da je pripeljal Tevž čisto tujega človeka v kraj; kaplan je rekel prijatelju med štirimi očmi, da bi mu take brezsrčnosti ne bil nikoli prisodil; sestre pa sta inteli okoli doma in tulili pred bratom na ves glas: kako je mogel storiti tak v nebo vpijoč greh in to lepo domačijo zabarantati kakor kake vole. Na vse očitke in graje je odvrčal Tevž isto: da Dvornikovo nič ne nese in da je trikrat bolja kaka kmetija v dolu ali pa kak drug posel. Taka beseda je najhujše razkačila mojstra Kristofa. Velike oči so mu boljčale ko svetle krogle, kosmate ruse pa so se mu kar tresle.

»Tako? Nič ne nese Dvornikovo?« je vpil. »Kako pa je tvojemu očetu neslo, he? Cele žaklje denarja je izdajal na posodo. Tvoj oče je bil mož, ti pa nisi vreden, da bi cokolje za njim nosil. In čisto tujemu si prodal; sram te bodi! Jaz bi bil kupil — Kristof! — bi bilo vsaj v žlahti ostalo.«

»Kaj, vi? Vi bi bili kupili? Ali imate toliko denarja?« je poizvedoval Tevž.

»Denarja — denarja — denarja? Da, da, da! Če ga tudi nimam kar v žepu, bi ga bil že spravil skup. Niti dinarja ti ne bi bil ostal dolžen.«

»Tako bogati ste torej?«

stebri plapolala 4 m široka in nad 10 m dolga zastava z znakom Rdečega križa, ki je bila vidna daleč naokoli. Poleg tega, da so bili vsi šotori označeni z velikimi znaki Rdečega križa na strehah, so 300 m daleč na okrog razgrnili po zemlji velike ponjave v razmerju 20x20 m z ogromnimi znaki Rdečega križa, ki so morali biti za vsakega letalca jasno vidni. Italijanski letalci, ki so vrgli na bolnico 40 bomb velikega kalibra, so leteli tako nizko, da ni nobene dvoma, da so morali jasno videti znake Rdečega križa in sicer tem bolj, ker so najmanj desetkrat leteli komaj 100 metrov nizko nad bolnico. Pred dnevi je vodstvo bolnice naprosilo

Čemu zavarovalnica poleg hranilnice?

Ker se vedno bolj naglaša, — in sicer utemeljeno — da je zavarovanje pri Karitas najboljši način varčevanja, se najdejo ljudje, ki vprašujejo, čemu to zavarovanje, ker imamo za varčevanje hranilnice in posojilnice.

Vsem, ki tako vprašujejo, naj bo odgovorjeno, da je med varčevanjem potom zavarovalnice in varčevanjem potom hranilnice velika razlika in da se mora dati varčevanju potom zavarovanja v gotovih ozirih prednost. Glejmo nekatere razloge:

1. V hranilnico neseš, kadar hočeš in kolikor hočeš. A tudi dvigneš lahko, kadar hočeš in kolikor hočeš. Pri zavarovanju pa ni tako. Natančno je določeno, kdaj moraš plačati in koliko moraš plačati. Dvigniti pa sploh ne moreš nič, kvečjemu posojilo lahko dobiš na svojo polico. Tako si nekako prisiljen k varčevanju.

2. Kdor varčuje potom hranilnice, bo dobil le toliko, kolikor vloži — prištejejo se le obresti. Kdor pa je zavarovan pri Karitas (ali pri Vzajemni za življenje), se za slučaj smrti takoj izplača cela zavarovana vsota. N. pr. če je kdo kdo do svoje smrti v hranilnici naštel 1000 Din, bodo dobili njegovi dediči le 1000 Din. Kdor pa se je zavaroval za slučaj smrti za 10.000 D, bodo dediči dobili 10.000 Din, četudi je zavarovanec do smrti plačal morda samo 100 ali 1000 dinarjev.

3. Veliko prednost daje zavarovalnici (pred hranilnico) negotovost življenja. Nikdo ne ve, koliko let bo tlačil zemljo. Pri hranilnici je tako, da čim dalje živiš, tem več nahraniš skupaj (če redno plačuješ in ne dvigaš). Pri zavarovanju pa leta ne igrajo vloge. Če se danes zavaruješ pri Karitas za 10.000 Din (ali več ali manj), se bo v slučaju smrti izplačala cela zavarovana vsota, četudi bo plačanih le nekaj mesečnih premij.

Kaj sledi iz vsega tega? Eno: Kdor hoče zagurati sebi in svojem mirno bodočnost, naj se čim prej obrne na domačega zastopnika zavarovanja Karitas ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova ulica 8) in se naj zavaruje. Čas beži, zato naj nikdo ne odlaš.

dohodkov izdatkov pa 6.284.75 Din. Občni zbor je potekel lepo in mirno.

Poštni avtobus na progi Lendava-Sobota-Rogaševci še zmeraj ima svoje nedostatke. Poštna direkcija je dala namesto prejšnjega in sedaj nerabljenega avtobusa na razpolago drugi avtobus, ki pa zdaleka ne odgovarja potrebam našega podeželja radi stare konstrukcije in večnih defektov. Potniki so res ogorčeni nad tako vožnjo, ker ne morejo priti pravočasno na urade. In vsi ti nedostatki gredo na račun poštne direkcije. Ker pa je poštna direkcija izdala svoječas-

Med. univ. dr. F. KARTIN,

zobozdravnik

špecialist za zobne in ustne bolezni, ordinira po preselitvi od zdaj naprej: Maribor, Gosposka ulica 32 (Cverlin), vhod Volkmarjeva ulica 1. 269

no predpise in pravila za privaten prevoz oseb na tej progi, je tudi njena dolžnost sedaj, da se pobriga za redne vožnje.

Zgradba mostu na Petanjcih. Poročali smo že na tem mestu o potrebi petanjskega mostu. Sedaj so predpriprave za gradnjo mostu že v teku. Vsekakor se računa s tem, da se bo z delom začelo sedaj spomladi. Strokovnjaki preiskujejo teren za fundiranje betonskih opornikov. Zelimole, da bi bil most dograjen čim prej, da bi dolgoletna želja gornjega dela Slov. Krajine in dela Slov. goric postala dejstvo.

Sv. Sebeščan. Iz občinskega proračuna so se dali delati v vaseh mostovi, določeno je bilo, da se bodo naredili mostovi tudi pri Sebeščanu,

pa zdaj je konec proračunskega leta, a o mostovih ni sledu. Ne vemo, kdo je temu kriv. Če enako plačujemo, naj imamo tudi enake pravice. Tu ima g. Benko, narodni poslanec, svoje posestvo in vsi bi mu bili hvaležni, če bi dal on ta del ceste popraviti.

Sv. Sebeščan. Pravila za ustanovitev Prosvetnega društva so vložena. Kmalu bo občni zbor in že zdaj vabimo vse dobre katoličane, mladeniče in mladenke, može in žene, da vstopijo v društvo, da bomo tako tudi mi deležni sadov katoliške prosvete. — Sprejem v Marijin vrtec bo dne 25. marca. Sprejetih bo okrog 70 otrok.

Krog. V naši vasi se je brez kake agitacije »Slovenski gospodar« sijajno razširil. Ljudstvo se ga oklepa in druge časopise odpoveduje. — Zadnje predpusno nedeljo je bil pri poroki Bejke Joško, ki je popeljal pred oltar nevesto Tezijo Mes.

Salamenci. Spadamo k občini Puconci in tudi mi moramo plačevati velike doklade. Občina ima baje nad 100.000 Din gotovine, ki niso namenjeni v noben določen namcn in zdaj zopet bomo plačevali 85% doklade.

DRUŠTVENE VESTI

Hoče pri Mariboru. V nedeljo dne 15. t. m. bo v Slomšekovem domu ob treh popoldne in ob sedmih zvečer igra »Luč z gorae«.

Leskovec. Letošnje predpusne nedelje ne bomo tako hitro pozabili. Ni bila lepa, dež, slaba pots, blato! Kar se tiče vremena, res slaba! Kar zadeva izobrazbo, dan duhovnega veselja, zares

prelep sončen dan! Sonce prežene temo, mrak, meglo ter da človeku pogum in veselje za delo. Tak duhovni sončni dan smo imeli v Šoli, kjer se je uprizorila prelepa vzgojna igra »Mala pevka«. V resnici zasluži, da bi jo vsi slišali, v srce sprejeli ter da bi rodila obilno sadu.

Velenje. Prosvetno društvo v Šmartnem pri Velenju priredi v nedeljo dne 15. marca, ob 3. uri popoldne, v Društvenem domu zanimivo in poučno predavanje o Abesiniji in o Sueškem prekopu s skioptičnimi slikami.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Jelenče pri Pesnici. Dne 15. februarja je nenadoma umrl Rihard Jarc, svak banskega svetnika g. Šerbineka v 56. letu svoje starosti. Bil je dober družinski oče, vzoren gospodar, pri ljubljen povsod, prijeten družabnik in cerkveni

pevec. Zapušča mlado dvodo in tri otročice v nežni mladosti.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Nov svež groh je nastal na našem mirodvoru. Krije namreč zemeljske ostanke blagega moža, poštnjaka, ki

VI.

Ker je od srede julija do septembra bilo deževno, je bil z žetvijo križ in kmetje so tožili zaradi slabega leta. Pri Dvorniku je bilo še hujše, ker je imel premalo poslov, med košnjo pa sta mu še dva hlapca ušla, tako da mu je precej sena in žita zunaj zagnilo. Medtem pa ko so njegovi sosedje na moč jadikovali, ni Tevž zinil nobene žale besede, temveč je otožno hodil po polju. En sam krat je spodaj na vasi dejal, da s tako veliko kmetijo ni kaj; več požre, kakor da. Najrajši bi prodal. Ta beseda se je razčula in od raznih strani so ga prišli vprašat. Ker pa je zahteval tako neznansko veliko, ni nihče mogel kupiti. Zaradi tega so eni dejali, da je skupuh tak, drugi pa, da mu sploh ni zares in da ima ljudi za norca. Sorodnikom, posebno sestram, ki sta ga na žive in mrtve rotili, je zatrjeval, da mu domačija ni na prodaj — razen tedaj, če bi zanj dobil toliko, da bi si za izkupiček mogel v dolu kje dvakrat večje posestvo kupiti. Vendar pa se je zdelo ljudem čudno, da je še več ko prej hodil zdoma in da je tistemu — kakor je dejal — tovarišu pri vojaki razkazoval hišo in grunt.

Tako sta minula dva meseca. Tik pred Sinsveti se je iznenada razvedelo, da je Dvornik svoje posestvo z vsem, kar je bilo pri hiši in v hlevu, nekemu Gorenjcu prodal. Izpočetka so ljudje menili, da so to le marnji. Kmalu pa se je izkazalo za resnično:

kajti na vasi se je prikazal kupec sam in rekel, da prevzame gospodarstvo že o Šmartinjem. To je bilo razburjenje v občini, kakršnega še ni bilo kmalu!

Vsi, ki so se poprej oglašili kot kupci, so bili jezni; občinski možje so se hudovali, da je pripeljal Tevž čisto tujega človeka v kraj; kaplan je rekel prijatelju med štirimi očmi, da bi mu take brezsrčnosti ne bil nikoli prisodil; sestre pa sta inteli okoli doma in tulili pred bratom na ves glas: kako je mogel storiti tak v nebo vpijoč greh in to lepo domačijo zabarantati kakor kake vole. Na vse očitke in graje je odvrčal Tevž isto: da Dvornikovo nič ne nese in da je trikrat bolja kaka kmetija v dolu ali pa kak drug posel. Taka beseda je najhujše razkačila mojstra Kristofa. Velike oči so mu boljčale ko svetle krogle, kosmate ruse pa so se mu kar tresle.

»Tako? Nič ne nese Dvornikovo?« je vpil. »Kako pa je tvojemu očetu neslo, he? Cele žaklje denarja je izdajal na posodo. Tvoj oče je bil mož, ti pa nisi vreden, da bi cokolje za njim nosil. In čisto tujemu si prodal; sram te bodi! Jaz bi bil kupil — Kristof! — bi bilo vsaj v žlahti ostalo.«

»Kaj, vi? Vi bi bili kupili? Ali imate toliko denarja?« je poizvedoval Tevž.

»Denarja — denarja — denarja? Da, da, da! Če ga tudi nimam kar v žepu, bi ga bil že spravil skup. Niti dinarja ti ne bi bil ostal dolžen.«

»Tako bogati ste torej?«

stebri pilopolala 4 m široka in nad 10 m dolga zastava z znakom Rdečega križa, ki je bila vidna daleč naokoli. Poleg tega, da so bili vsi šotori označeni z velikimi znaki Rdečega križa na strehah, so 300 m daleč na okrog razgrnili po zemlji velike ponjave v razmerju 20x20 m z ogromnimi znaki Rdečega križa, ki so morali biti za vsakega letalca jasno vidni. Italijanski letalci, ki so vrgli na bolnico 40 bomb velikega kalibra, so leteli tako nizko, da ni nobene dvoma, da so morali jasno videti znake Rdečega križa in sicer tem bolj, ker so najmanj desetkrat leteli komaj 100 metrov nizko nad bolnico. Pred dnevi je vodstvo bolnice naprosilo

zaslužil tudi v našem listu nekaj vrstic v spomin. V lepi starosti 85 let je odšel k večnemu počitku Janez Lubec, bivši posestnik, zdaj prevzitek iz Biša. Rajni je bil dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in drugih katoliških listov. Bil je 18 let kot občesposlovan župan v Bišu, ravno toliko let cerkveni ključar ter ustanovitelj tukajšnjega katoliškega prosvetnega društva. Naj mu bo Bog plačnik za vse dobro na zemlji!

Bukovec pri Zgornji Polskavi. V nedeljo dne 1. marca, ko se je oglašal zvon, da pokliče vernike k službi božji, je zaprla svoje trudne oči Elizabeta Vrečko, po domače Lesjakova, v 74. letu svoje starosti, prva v naši župniji v tem letu. Bila je iz ugledne Čičekove družine na Bohovi. Njenega pogreba, ki ga je vodil ob asistenci g. župnika iz Frama domači g. župnik, kateri je tudi imel prisrčen nagrobni govor, se je udeležila velika množica sorodnikov, hvaležnih sosedov in drugih dobrih znancev in prijateljev Lesjakove hiše. Rajna naj v miru počiva! Preostali naše sožalje!

Zafoš pri Slov. Bistrici. Po kratki in mučni boleznj je preminula v četrtek 27. februarja šivilja Razboršek Marija (Pohtarjeva Micka) v 42. letu starosti. Kdo ni poznal naše blage in dobrosrčne Mice? Bila je daleč na okrog znana kot prvovrstna šivilja. Vse pa jo je spoštovalo radi njene dobrosrčnosti in bogaboječnosti. Njeno življenje je bilo vzgledno, polno dobrih del in usmiljenja do mromakov. Pogrešali jo bomo vsi, ki smo jo poznali, spoštovali in ki je nam mnogokrat tolko dobrega storila. Velika množica njenih znancev jo je spremljala v soboto dne 29. februarja k večnemu počitku. Naša dobra in nepozabna Micka! Spavaj mirno in sladko! Ohranili Te bomo v trajnem spominu. Na Tvoj mnogo prerani grob pa Ti bomo prinašali cvetja in zelenja, da bo spomin na Tebe ostal vedno svež, da boš v naših mislih živel med nami!

Sv. Trojica v Halozah. Dne 5. t. m. smo potopali vodjo naših muzikantov Blaža Lozinšek, starega 59 let. Ni zamudil nobenega godovnjaka ali slične priložnosti. Naj ga Bog pridruži angeljskim korom!

Sv. Trojica v Halozah. Smrt žanje: Kot bi hotela smrt nekako nadomestiti, kar je lansko

leto »zamudila«, lansko leto je bilo le 73 mrljcev, najnižje število v teku 15 let, kosi letos kar povprek, stare in mlade, slabe in močne. Do konca meseca februarja je umrlo 23 ljudi v skupni starosti 825 let. Izmed moških je najstarejši Franc Letonja iz Kozmic, star 76 let, ki je lansko leto še redno zahajal v cerkev 1½ ure daleč, čeravno je imel eno nogo lesono. Politčno je bil vedno zvest pristaš dr. Korošca, katerega je redno volil pri vsakih volitvah. — Mlad je moral v grob Andrej Kozel iz Rodnega vrha, star komaj 22 let. Ena leto je bil v postelji radi jetike. — Zeločeni rak pa je tirjal življenje 25letne Neže Bižec iz Zakla. Nekaj tednov je bila v bolnici, ni bilo pomoči. — Naj počivajo v miru!

Križevci pri Ljutomeru. Za vedno je zatisnil trudne oči 26. februarja v 78. letu svojega življenja splošno priljubljeni Matija Prelog, posestnik, trgovec in gostilničar v Starinovivasi, oče 8 otrok, od katerih je 6 živih. V prvi polovici februarja je preteklo 50 let, odkar sta si s sedaj še živo ženo obljubila zvestobo zakonskega življenja. Želela sta letos obhajati zlato poroko, a božja previdnost je hotela drugače. Pred kakimi tremi meseci je začutil bolečine v križu, nič hudega sluteč. Tekli so dnevi, pa ni šlo nič na bolje. Zdravnik je ugotovil bolezen na ledvicah, ki se ni dala več ozdraviti. Rajni je bil naročnik nabožnih listov in »Slov. Gospodarja« in zvest pristaš bivše Sl. ljudske stranke. Pogreb se je vršil v petek 28. februarja ob ogromni udeležbi občinstva. Počivaj v miru, blagi mož!

Polenšak. Preteklo nedeljo smo ob obilnem številu spremili na mirodvor pridno in dobro ženico 75 letno. Žuran Marijo iz Polenec, ki je umrla valed vodenika. Bila je že več let od protina pohabljen in je težko hodila ob dveh

palicah. K sv. maši pa je rada šla. Ko že skoraj hoditi več ni mogla, se je dala peljati k far-ni cerkvi, več kot pol ure daleč. Lepo pripravljena na smrt, je mirno odšla v boljše življenje. Njej je sledila na posledicah hude pljučnice 68-letna Slana Treza iz Hlaponec. V teku 1 tedna je bila zdrava in pokopana. Rajna je bila dobra ženica in babica in tudi njo smo spremili v lepem številu na kraj počitka. Obema rajnima naj sveti večna luč! Žalostnima možema-vdovcema in vsem preostalim domačim pa naše sožalje!

Frankolovo. Tukaj je na pepelnico sredo zjutraj mirno v Gospodu zaspala v starosti 83 let Marija Šibonc, rojena Koštomaj. Bila je nad vse dobra mamica, varčna in marljiva gospodinja, dolgoletna naročnica »Slov. Gospodarja«. Zapušča dobro preskrbljene otroke. Pobožno krščanska žena in vzorna mati naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Luče. Pogosto poje mrtvaški zvon. Na pustni torek smo pokopali dve utopljenki, in sicer 14 letno šolarko Marijo Nadlučnik p. d. Otovo in 60 letno mizarjevo ženo Lizo Ložekar p. d. Pekovko. Prej v nedeljo sta padli — na poti domov — po nesreči v Savinjo ozir. v Lučnico ter našli v njej nepričakovano smrt. Obe sta bili še meseca februarja pri spovedi in sv. obhajilu. — Naslednji torek pa smo ob obilni udeležbi vernega ljudstva, gasilske čete ter bližnjih in daljnih sorodnikov spremili k večnemu počitku posestnico, gostilničarko in trgovko g. Ano Boltin iz dobre krščanske Tajnšekove rodbine v škalah. V soboto popoldne je bila prevedena s sv. zakramenti in je nato v nedeljo popoldne valed svoje že večletne bolenzi v 43. letu življenja in v 17. letu zakona mirno v Gospodu zaspala. Vsem žalujočim naše iskreno sožalje, rajnim pa večni mir!

Podgorje. Prišla sta 17. febr. pred oltar Jurček Strmčnik, član apostolstva in Angela Lenart, prednica tukajšnje Marijine družbe ter sta sklenila življenjsko zvezo. Obema želimo prav

mного sreče in veselja v novem stanu. Na gostiji, ki je bila brez muzike, sta družica in oče Miha skrbela za zabavo. — Pust je odšel, s težkim ali z lahkim srcem, ne vem. Res pa je, da je po njegovem odhodu eden ali drugi lahko v zrcalu gledal fotografijo pusta. Mislim, da je silno težko hodil po krasni cesti na Slovenjgradec ter je lahko občudoval, kako ob strani gramoz v kupih gnije.

centralo Rdečega križa v Ženevi, naj obvesti italijanski glavni stan, da se bo bolnica preselila bliže severni fronti, ker ranjenci zaradi prevelike oddaljenosti po večini že na poti do bolnice umirajo. Abesinski ranjenci pa se tudi naravnost boje bolnice Rdečega križa, ker je postal že običaj, da jih Italijani stalno bombardirajo. Naposled trdijo Abesinci, da je angleško poslanstvo v Rimu pred kratkim sporočilo italijanski vladi točno kraje, kje se nahajajo na abesinskem bojišču angleške poljske bolnišnice.

Boji na severni fronti končani.

Italijanski maršal Badoglio je mnenja, da je voj na severu končan in

»Kdo pravi, da sem bogat? Tele! Bik! Tebi samo denar pa denar po glavi roji. Zakoplji se v svoj kup denarja, če meniš, da ti bo tako toplo! Časti si z denarjem ne boš kupil in sreče tudi ne. Ali pa morda misliš, da bo Zvonikova takega skopuha hotela? Morda pa boš njo tudi tako zavrzel kakor domačijo, ker ti ima premalo denarja, he?«

Dvornik je nabral obrvi in ostro odvrnil:

»Ne vtikajte se v moje reči! Dovolj sem star, da vem, kaj mi je storiti.«

Po vojaško se je zasukal in jo z dolgimi koraki ubral skozi vas. Krojač pa se je hudoval za njim:

»Krištof! Prevzeten je tudi še ko kak petelin; le na kaj kaj?«

Najhujše pa ga je čakalo z Marto, nevesto. Slutil je to in se je skrbno ogibal. Nekega dne pa ga je Zvonikova pričakala in iznenada je stala pred njim njena veličastna podoba. Ni rekla ne besede, le pogledala ga je s svojimi lepimi, sanjavimi očmi tako čudno vprašujoče. Ta otožni, prodirajoči pogled mu je zaprl sapo, da je šele čez nekaj časa spravil iz sebe:

»Marta, huda si name, kajne? Le govori, le okregaj me prav pošteno!«

»Kregati se ne znam,« je odgovorila skoraj osorno; »samo vedela bi rada, kaj pravzaprav misliš.«

»Nič drugega — nič drugega ne, kakor to, kar

sva se zmenila,« je jecjal. »Veseli se izgubil s tem velikim dirindajem. Zate bi bilo tudi prehujo...«

»O ne! Lepo je tam gor. Veselilo me je.«

»Strašno bi bila morala garati — za nič in zopet nič. Tega nama ni treba. Kupil bom kaj manjšega, bolj v lagoti, kjer bova mogla bolj tiho in srečno živeti. Le časa mi daj!«

»Tevž, Tevž! ... Zaradi mene domačije nisi prodal. Ti mi ne poveš resnice.«

»Tebi vedno — zares! Pošteno mislim in na to, da bi bilo zate prav.«

»Ti nisi več, kakor si bil. Ves drug si. Vse skrivaš pred menoj in ničesar mi ne zaupaš. Skoraj te ne poznam več.«

Krčevito je stisnil pesti, da so mu prsti zapokali... Ali ji ne bi razodel, kako je z njim? In jo poprosil za usmiljenje? Ne! Saj bi moral rajnega očeta obdolžiti — in mu je vendar sveto obljubil, da nikdar živi duši ne bo ničesar povedal. Ne! Ne bi bilo vredno moza in greh bi bilo, prelomiti besedo, ki jo je dal očetu. Sramota pa bi zadela tudi njega samega. — Toda: ali ne goljufa Marte, njenega dobrega srca, ki nič hudega ne slutí, ko jo pušča v taki negotovosti in jo tolaži z megleno prihodnostjo? Ali ji ne mora razodeti vsaj to, da ničesar nima? Ne, ne, ne! Takega ne bo marala, berača že ne. Zapustila ga bo, in poleg sramote bo moral prenašati še ranjeno srce. — Ali ne bi bilo najbolje, da

zaslužil tudi v našem listu nekaj vrstic v spomin. V lepi starosti 85 let je odšel k večnemu počitku Janez Lubec, bivši posestnik, zdaj prevzitek iz Biša. Rajni je bil dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in drugih katoliških listov. Bil je 18 let kot občesposlovan župan v Bišu, ravno toliko let cerkveni ključar ter ustanovitelj tukajšnjega katoliškega prosvetnega društva. Naj mu bo Bog plačnik za vse dobro na zemlji!

Bukovec pri Zgornji Polskavi. V nedeljo dne 1. marca, ko se je oglašal zvon, da pokliče vernike k službi božji, je zaprla svoje trudne oči Elizabeta Vrečko, po domače Lesjakova, v 74. letu svoje starosti, prva v naši župniji v tem letu. Bila je iz ugledne Čičekove družine na Bohovi. Njenega pogreba, ki ga je vodil ob asistenci g. župnika iz Frama domači g. župnik, kateri je tudi imel prisrčen nagrobni govor, se je udeležila velika množica sorodnikov, hvaležnih sosedov in drugih dobrih znancev in prijateljev Lesjakove hiše. Rajna naj v miru počiva! Preostali naše sožalje!

Zafoš pri Slov. Bistrici. Po kratki in mučni boleznj je preminula v četrtek 27. februarja šivilja Razboršek Marija (Pohtarjeva Micka) v 42. letu starosti. Kdo ni poznal naše blage in dobrosrčne Micke? Bila je daleč na okrog znana kot prvovrstna šivilja. Vse pa jo je spoštovalo radi njene dobrosrčnosti in bogaboječnosti. Njeno življenje je bilo vzgledno, polno dobrih del in usmiljenja do mromakov. Pogrešali jo bomo vsi, ki smo jo poznali, spoštovali in ki je nam mnogokrat tolko dobrega storila. Velika množica njenih znancev jo je spremljala v soboto dne 29. februarja k večnemu počitku. Naša dobra in nepozabna Micka! Spavaj mirno in sladko! Ohranili Te bomo v trajnem spominu. Na Tvoj mnogo prerani grob pa Ti bomo prinašali cvetja in zelenja, da bo spomin na Tebe ostal vedno svež, da boš v naših mislih živel med nami!

Sv. Trojica v Halozah. Dne 5. t. m. smo potopali vodjo naših muzikantov Blaža Lozinšek, starega 59 let. Ni zamudil nobenega godovnjaka ali slične priložnosti. Naj ga Bog pridruži angeljskim korom!

Sv. Trojica v Halozah. Smrt žanje: Kot bi hotela smrt nekako nadomestiti, kar je lansko

leto »zamudila«, lansko leto je bilo le 73 mrličev, najnižje število v teku 15 let, kosi letos kar povprek, stare in mlade, slabe in močne. Do konca meseca februarja je umrlo 23 ljudi v skupni starosti 825 let. Izmed moških je najstarejši Franc Letonja iz Kozmic, star 76 let, ki je lansko leto še redno zahajal v cerkev 1½ ure daleč, čeravno je imel eno nogo lesono. Politčno je bil vedno zvest pristaš dr. Korošca, katerega je redno volil pri vsakih volitvah. — Mlad je moral v grob Andrej Kozel iz Rodnega vrha, star komaj 22 let. Ena leto je bil v postelji radi jetike. — Zelo čen rak pa je tirjal življenje 25letne Neže Bižec iz Zakla. Nekaj tednov je bila v bolnici, ni bilo pomoči. — Naj počivajo v miru!

Križevci pri Ljutomeru. Za vedno je zatisnil trudne oči 26. februarja v 78. letu svojega življenja splošno priljubljeni Matija Prelog, posestnik, trgovec in gostilničar v Starinovivasi, oče 8 otrok, od katerih je 6 živih. V prvi polovici februarja je preteklo 50 let, odkar sta si s sedaj še živo ženo obljubila zvestobo zakonskega življenja. Želela sta letos obhajati zlato poroko, a božja previdnost je hotela drugače. Pred kakimi tremi meseci je začutil bolečine v križu, nič hudega sluteč. Tekli so dnevi, pa ni šlo nič na bolje. Zdravnik je ugotovil bolezen na ledvicah, ki se ni dala več ozdraviti. Rajni je bil naročnik nabožnih listov in »Slov. Gospodarja« in zvest pristaš bivše Sl. ljudske stranke. Pogreb se je vršil v petek 28. februarja ob ogromni udeležbi občinstva. Počivaj v miru, blagi mož!

Polenšak. Preteklo nedeljo smo ob obilnem številu spremili na mirodvor pridno in dobro ženico 75 letno. Žuran Marijo iz Polenec, ki je umrla valed vodenika. Bila je že več let od protina pohabljen in je težko hodila ob dveh

palicah. K sv. maši pa je rada šla. Ko že skoraj hoditi več ni mogla, se je dala peljati k far-ni cerkvi, več kot pol ure daleč. Lepo pripravljena na smrt, je mirno odšla v boljše življenje. Njej je sledila na posledicah hude pljučnice 68-letna Slana Treza iz Hlaponec. V teku 1 tedna je bila zdrava in pokopana. Rajna je bila dobra ženica in babica in tudi njo smo spremili v lepem številu na kraj počitka. Obema rajnima naj sveti večna luč! Zalostnima možema-vdovcema in vsem preostalim domačim pa naše sožalje!

Frankolovo. Tukaj je na pepelnico sredo zjutraj mirno v Gospodu zaspala v starosti 83 let Marija Šibonc, rojena Koštomaj. Bila je nad vse dobra mamica, varčna in marljiva gospodinja, dolgoletna naročnica »Slov. Gospodarja«. Zapušča dobro preskrbljene otroke. Pobožno krščanska žena in vzorna mati naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Luče. Pogosto poje mrtvaški zvon. Na pustni torek smo pokopali dve utopljenki, in sicer 14 letno šolarko Marijo Nadlučnik p. d. Otovo in 60 letno mizarjevo ženo Lizo Ložekar p. d. Pekovko. Prej v nedeljo sta padli — na poti domov — po nesreči v Savinjo ozir. v Lučnico ter našli v njej nepričakovano smrt. Obe sta bili še meseca februarja pri spovedi in sv. obhajilu. — Naslednji torek pa smo ob obilni udeležbi vernega ljudstva, gasilske čete ter bližnjih in daljnih sorodnikov spremili k večnemu počitku posestnico, gostilničarko in trgovko g. Ano Boltin iz dobre krščanske Tajnšekove rodbine v škalah. V soboto popoldne je bila prevedena s sv. zakramenti in je nato v nedeljo popoldne valed svoje že večletne bolenzi v 43. letu življenja in v 17. letu zakona mirno v Gospodu zaspala. Vsem žalujočim naše iskreno sožalje, rajnim pa večni mir!

Podgorje. Prišla sta 17. febr. pred oltar Jurček Strmčnik, član apostolstva in Angela Lenart, prednica tukajšnje Marijine družbe ter sta sklenila življenjsko zvezo. Obema želimo prav

mного sreče in veselja v novem stanu. Na gostiji, ki je bila brez muzike, sta družica in oče Miha skrbela za zabavo. — Pust je odšel, s težkim ali z lahkim srcem, ne vem. Res pa je, da je po njegovem odhodu eden ali drugi lahko v zrcalu gledal fotografijo pusta. Mislim, da je silno težko hodil po krasni cesti na Slovenjgradec ter je lahko občudoval, kako ob strani gramoz v kupih gnije.

centralo Rdečega križa v Ženevi, naj obvesti italijanski glavni stan, da se bo bolnica preselila bliže severni fronti, ker ranjenci zaradi prevelike oddaljenosti po večini že na poti do bolnice umirajo. Abesinski ranjenci pa se tudi naravnost boje bolnice Rdečega križa, ker je postal že običaj, da jih Italijani stalno bombardirajo. Naposled trdijo Abesinci, da je angleško poslatništvo v Rimu pred kratkim sporočilo italijanski vladi točno kraje, kje se nahajajo na abesinskem bojišču angleške poljske bolnišnice.

Boji na severni fronti končani.

Italijanski maršal Badoglio je mnenja, da je boj na severu končan in

»Kdo pravi, da sem bogat? Tele! Bik! Tebi samo denar pa denar po glavi roji. Zakoplji se v svoj kup denarja, če meniš, da ti bo tako toplo! Časti si z denarjem ne boš kupil in sreče tudi ne. Ali pa morda misliš, da bo Zvonikova takega skopuha hotela? Morda pa boš njo tudi tako zavrgel kakor domačijo, ker ti ima premalo denarja, he?«

Dvornik je nabral obrvi in ostro odvrnil:

»Ne vtikajte se v moje reči! Dovolj sem star, da vem, kaj mi je storiti.«

Po vojaško se je zasukal in jo z dolgimi koraki ubral skozi vas. Krojač pa se je hudoval za njim:

»Krištof! Prevzeten je tudi še ko kak petelin; le na kaj kaj?«

Najhujše pa ga je čakalo z Marto, nevesto. Slutil je to in se je skrbno ogibal. Nekega dne pa ga je Zvonikova pričakala in iznenada je stala pred njim njena veličastna podoba. Ni rekla ne besede, le pogledala ga je s svojimi lepimi, sanjavimi očmi tako čudno vprašujoče. Ta otožni, prodirajoči pogled mu je zaprl sapo, da je šele čez nekaj časa spravil iz sebe:

»Marta, huda si name, kajne? Le govori, le okregaj me prav pošteno!«

»Kregati se ne znam,« je odgovorila skoraj osorno; »samo vedela bi rada, kaj pravzaprav misliš.«

»Nič drugega — nič drugega ne, kakor to, kar

sva se zmenila,« je jecjal. »Veseli se izgubil s tem velikim dirindajem. Zate bi bilo tudi prehujo...«

»O ne! Lepo je tam gor. Veselilo me je.«

»Strašno bi bila morala garati — za nič in zopet nič. Tega nama ni treba. Kupil bom kaj manjšega, bolj v lagoti, kjer bova mogla bolj tiho in srečno živeti. Le časa mi daj!«

»Tevž, Tevž! ... Zaradi mene domačije nisi prodal. Ti mi ne poveš resnice.«

»Tebi vedno — zares! Pošteno mislim in na to, da bi bilo zate prav.«

»Ti nisi več, kakor si bil. Ves drug si. Vse skrivaš pred menoj in ničesar mi ne zaupaš. Skoraj te ne poznam več.«

Krčevito je stisnil pesti, da so mu prsti zapokali... Ali ji ne bi razodel, kako je z njim? In jo poprosil za usmiljenje? Ne! Saj bi moral rajnega očeta obdolžiti — in mu je vendar sveto obljubil, da nikdar živi duši ne bo ničesar povedal. Ne! Ne bi bilo vredno moza in greh bi bilo, prelomiti besedo, ki jo je dal očetu. Sramota pa bi zadela tudi njega samega. — Toda: ali ne goljufa Marte, njenega dobrega srca, ki nič hudega ne slutí, ko jo pušča v taki negotovosti in jo tolaži z megleno prihodnostjo? Ali ji ne mora razodeti vsaj to, da ničesar nima? Ne, ne, ne! Takega ne bo marala, berača že ne. Zapustila ga bo, in poleg sramote bo moral prenašati še ranjeno srce. — Ali ne bi bilo najbolje, da

Sv. Jurij ob Pesnici. Na Jožefovo dne 19. t. m. bo ob 10. uri dopoldne v Sv. Juriju ob Pesnici javno zborovanje JRZ in sicer v gostilni g. Franca Hladeja. Na zborovanju govori g. Fr. Žebot in g. Ivan Šerbinek.

Gornja Kungota. V zakon je stopila Marijina družbenica Ivana Žlaner, ki si je izbrala za tovariša v življenju Janeza Kralja iz kršćanske hiše v Rošpohu. Poročil ju je ženinov bratranec g. Franc Zagoršek, župnik na Ptujski gori! Božji blagoslov z novoporočencema!

Selnica ob Dravi. Podmladek Jadranske straže v Selnici ob Dravi je dobil v nedeljo dne 1. marca svojo zastavo. Pred pozno sv. mašo je g. katehet zastavo blagoslovil ter predstavil zastavo kot simbol našega boja za častno in večno domovino. Nato so mali stražarji ponesli zastavo v cerkev. Zastavi so kumovale gospe: M. Griesserjeva, M. Vogričeva, R. Bruderjeva in G. Pinterjeva. Popoldne je bila svečana akademija Podmladka Jadranske straže, ki je imela lep moralen uspeh.

Slivnica pri Mariboru. Ker vemo, da le potom močne organizacije bomo dosegli uspehe, šteje slivniška organizacija JRZ že par sto članov; kot predsednika smo izvolili našega vrlega Lešnik Avgusta iz Orehove vasi, zeta pok. drž. poslanca Piškega. Vabimo tem potom vse, ki hočejo sodelovati, da si priborimo boljše čase, da se nam pridružijo! — Od oktobra 1933, odkar so nas »slavni nacionalisti« spravili pod rački »tron«, se je danes v toliko spremenilo, da je vso ljudstvo brez ozira na politično prepričanje prišlo do spoznanja, da je bila komasacija občin ena največjih nesreč, ki nas je v gospodarskem oziru zamogla doleteti, vsi davkoplačevalci bomo še leta in leta čutili zle posledice te nesrečne »JNSarske« komasacije. — Že pred meseci smo odposlali prošnjo, da se bivše občine: Slivnica, Orehova vas in Skoke združijo v novo samostojno občino s sedežem Slivnica pri Mariboru; imamo zagotovilo, da se bo to v najkrajšem času izvršilo. Za kritje dolgov, ki so nastali za časa združene obč. Rače, se baje snuje že poseben konzorcij z geslom: Pač kmet plati, dokler živi, z žulji mi krvavimi! — Najbolj nas pa skrbe naše občinske ceste; kamorkoli pogledaš, vsepovsod žalostna slika: tu bo pa treba prijeti z železno roko, ker sicer bomo utonili v blatu. Izmed vseh najbolj nujna pa je izgrad-

tev nove obč. ceste iz Slivnice skozi Radizel in nadalje do šesdob. Že nad 40 let se vleče ta zadeva, koliko komisij si je že ogledalo na licu mesta, kako se muči živina in ljudje, a je ostalo doslej vse samo na papirju. Tem potom prosimo ponovno kr. bansko upravo ter okrajni cestni odbor v Mariboru, da nam čimprej pomagajo do uresničenja te prepotrebne cestne zveze, ker se ne sme in ne more dalje zavlačevati. — Tudi po Čreti je potrebno prestaviti cesto iz potoka na suha tla, vsaj od posestva Ornik do Breganta! — Takole, sedaj pa v glavnem veste, kaj nas boli in teži, vendar ne smem še pozabiti naših brezposelnih ljudi, ki živijo veliko slabše kot berači. Tem ljudem je treba čimprej oskrbeti dela in zaslužek, zato se pa izvedba omenjenih javnih del naj nikar ne odlašaj, ker naš klic prihaja ob 12. uri!

Pri lenivosti črevesja,

črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Medvedce pri Pragerskem. Čeravno je bil letos dolg predpust in mnogo zanimanja za žentev, pa vendar poroke ni bilo nobene. Vzrok je današnja kriza. Marsikateri še za potrebne vsakdanje stvari nima denarja, kako bi potem imel za gostijo. Star pregovor pravi: Ako ni v vasi nobene poroke, rad potem skozi dotično vas leti volk in tuli. Tako je tudi na pepelnico sredo skozi našo vas letel in tuli volk, namreč v človeški podobi, ter smo se zavzeli, da nam ta mrcina v prihodnje ne bo več tulila skozi našo prijazno vasico.

Sv. Trojica v Haložah. Poročila se je Tilka Turk iz Gorce, vrla mladenka veleposestnika v Gorci in bivšega župana, katerega je prejšnji režim preganjal in pošiljal orožnike brakat po njegovi hiši in zasliševati, kako se drzne tak Haložan sestaviti kandidatno listo proti Jevtiču za majske volitve. Mož pa se ni ustrašil groženj, ampak je edini ostal značajan in vztrajen in zvest dr. Korošcu, medtem ko so večino-

ma vsi drugi občinski odborniki bivših 6 občin podpisali in volili Jevtičevo listo.

Ljutomer. 34 parov smo jih letošnji predpust zvezali pred oltarjem, od teh pa je bilo 23 parov iz štrigove. Najmlajša nevesta je bila stara 16 let. Iz Prosnetnega društva sta se letos poročila dva fanta, Slavek Korošec iz Grezovčaka, izvrsten igralec na odru, vzel je Mavričovo Roziko iz Rincetove grabe in Franček Slavinec s Kamenščaka, ki je vzel Markovičovo Angelo iz Cezanjevec. Vsem obilo sreče na potu življenja.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Sedemdesetletnico je slavil pretekli četrtek na svojem res prijaznem domu v krogu svojih dobrih tovarišev Matija Munda, ugleden kmet in posestnik na Sejanci. Častitamo!

Sv. Bolfank pri Središču. Dr. Vladimir Breznik od Sv. Bolfanka pri Središču je po odsluženju vojaškega roka v Nišu in Sarajevu dne 2. marca t. l. v Beogradu položil izpit za rezervnega sanitetnega podporočnika s prav dobrim uspehom.

Sv. Marjeta niže Ptuja. V minulem predpustu smo imeli v naši župniji več porok in gostij. Med temi je bila tudi zlata gostija, ki sta jo obhajala Jožef in Marija Kolenc, bivša kmeta iz Formina, dne 23. februarja t. l. Jubilanta sta že stara 73 let; oče Jožef so še krepak možak, pač pa so mati Marija vsled lanske hude bolezni bolj slabega zdravja. Zato se zlata poroka ni vršila v cerkvi, temveč sta samo doma sin Franc in njegova žena Kristina, ki sta sedaj gospodarja na lepi Kelenčevi kmetiji, priredila v spomin tega slavnja primerno gostijo. Oče Kelenc je bil tudi priznan konjerejec ter je odnesel iz konjskih premovanj mnogo nagrad. Bil je tudi dolgo dobo občinski predstojnik; vsa leta v obč. odboru, pri šmarjetski posojilnici, pri kmetijski podružnici odličan član bivše SLS ter zaveden Slovenec in katoličan, kakor tudi njihovi sinovi, posebno njihov naslednik Franc, za kar ga je prejšnji prosluli režim občutno kaznoval. Vse svoje otroke, 3 sinove in 4 hčere, je dobro vzgojil in preskrbel, saj jih je 5 poročenih na lepih kmetijah. Jubilantom želimo, da jih ljubi Bog ohrani z njihovimi dragimi kolikor moči zdrava in vesela do skrajnih mej človeškega življenja.

Polensak pri Ptuj. Tudi mi smo imeli letošnji predpust vesela gostijanja. Sicer ne toliko,

bi jo odvezal od obljube? Vsaj razočaranja si ne bi čakala z njim. Za božjo voljo: nikar! Tega vendar niti najstrožji sodnik ne bi mogel od njega zahtevati. Tedaj bi moral najlepše sanje o svoji sreči pokopati. Trikrat huje bi mu bilo, če bi izgubil dekle, kakor zdaj, ko je izgubil domačijo. Delal bo in zaslužil bo; s pridom in srečo bo kmalu toliko imel, da jo bo mogel kakor poštenjak na kaj vzeti.

Proseče jo je pogledal in mehko dejal:

»Marta, odpusti mi! Tega, kar se je zgodilo, ne morem več popraviti. Če pa boš le nekoliko še potrpekla z menoj, bo vse dobro in prav. Svoje srce mi pusti, prosim te!«

»Mojo besedo imaš in te ne bom nikoli prelomila,« je rekla resno; »ampak to boš razumel, da mi je težko pred očetom. Tudi jaz te prosim za nekaj: Bodi spet tak kakor prej! Lepo bodi z ljudmi in — nikar tak skopuh! Denar je mrzel in od njega ti zamrzne srce.«

»Marta, Marta! Zaklinjam se ti, da nisem skopuh.«

»Meni se tudi zdi kar neverjetno, ko te tako gledam; pa te je le prevzela strast po denarju. Vse, kar si zadnje mesece počel, potrjuje to. Če me imaš zares rad, tedaj ne obešaj srca tako čez mero na denar! Denar pa ljubezen ne moreta shajati — rečem ti: dolgo nikoli ne shajata!«

»Marta, ne boš več imela vzroka, da bi me po-

hlepa dolžila,« ji je zatrjeval napol užaljeno; »upam, da se boš kdaj še prepričala, da mi nič ni bolj tuje kakor skopušstvo.«

Ni mu še prav verjela in je rekla:

»Vesela bom, če bo zares... Zdaj morava pač v božjem imenu čakati, da se na prav obrne. Obrniti na prav moraš pa ti; drugače oče nikoli ne dovolijo, da bi me vzel. — O moji zvestobi pa ti ni treba dvomiti.«

Iz njenih oči mu je posvetil topel pogled, potem je odšla, ne da bi mu dala roko. — S ponižanim, pa olajšanim srcem je lezel v hrib.

Doma ni imel ne podne ne ponoči miru. Kakor kaka uboga verna duša je taval okoli — iz hiše v hlev, iz hleva na gumno in z gumna zopet v hišo. Večkrat je dolgo slonel v izbi na oknu in gledal po dolini in na hribe okrog. Temni gozdovi, svetle jase, sončni vrhovi, vse, vse ga je vabilo: Ostani! Ostani! Nikar odtod, nikar! Tu gori je bilo nebo prijaznejše ko kjerkoli na svetu, tu gori je bilo sonce doma. Na vse zgodaj jutraj, ko so se po dolinah še vlačile megle, je tu že gorelo in žarelo skozi drobna okenca; in pozno zvečer, ko so dolino že pokrile temne sence, je tu zgoraj še objemalo bele domove, se ustavljalo na obronkih in se od vrhov kar ni moglo ločiti. O, vse to, vse to zapustiti! Zapustiti beli, sončni dom očetov...

(Dalje sledi.)

da Alcsinci ne bodo več skušali zavzeti izgubljenih postojank. Letalstvo je javilo, da se južno od Amba Aladža zbirajo abesinske čete. Delavci z vso hitrostjo popravljajo avtomobilske ceste, ki so v slabem stanju. Mnogo vojakov se je vrnilo v zaledje, da se odpočijejo. Nadomestili so jih s svežimi oddelki. Prebivalstvo ne kaže niti najmanjše sovravnosti napram italijanskim četam.

Prebivalci abesinske prestolice pomirjeni.

V Addis Abebi se je prebivalstvo pomirilo, ker vlada ni dajala nikakih poročil, ki bi poročala o velikih abesinskih izgubah. Računa pa se, da je padlo v Tembijenu do 2000 vojakov.

zaslužil tudi v našem listu nekaj vrstic v spomin. V lepi starosti 85 let je odšel k večnemu počitku Janez Lubec, bivši posestnik, zdaj prevzitek iz Biša. Rajni je bil dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in drugih katoliških listov. Bil je 18 let kot občesposlovan župan v Bišu, ravno toliko let cerkveni ključar ter ustanovitelj tukajšnjega katoliškega prosvetnega društva. Naj mu bo Bog plačnik za vse dobro na zemlji!

Bukovec pri Zgornji Polskavi. V nedeljo dne 1. marca, ko se je oglašal zvon, da pokliče vernike k službi božji, je zaprla svoje trudne oči Elizabeta Vrečko, po domače Lesjakova, v 74. letu svoje starosti, prva v naši župniji v tem letu. Bila je iz ugledne Čičekove družine na Bohovi. Njenega pogreba, ki ga je vodil ob asistenci g. župnika iz Frama domači g. župnik, kateri je tudi imel prisrčen nagrobni govor, se je udeležila velika množica sorodnikov, hvaležnih sosedov in drugih dobrih znancev in prijateljev Lesjakove hiše. Rajna naj v miru počiva! Preostali naše sožalje!

Zafoš pri Slov. Bistrici. Po kratki in mučni boleznj je preminula v četrtek 27. februarja šivilja Razboršek Marija (Pohtarjeva Micka) v 42. letu starosti. Kdo ni poznal naše blage in dobrosrčne Micke? Bila je daleč na okrog znana kot prvovrstna šivilja. Vse pa jo je spoštovalo radi njene dobrosrčnosti in bogaboječnosti. Njeno življenje je bilo vzgledno, polno dobrih del in usmiljenja do mromakov. Pogrešali jo bomo vsi, ki smo jo poznali, spoštovali in ki je nam mnogokrat tolko dobrega storila. Velika množica njenih znancev jo je spremljala v soboto dne 29. februarja k večnemu počitku. Naša dobra in nepozabna Micka! Spavaj mirno in sladko! Ohranili Te bomo v trajnem spominu. Na Tvoj mnogo prerani grob pa Ti bomo prinašali cvetja in zelenja, da bo spomin na Tebe ostal vedno svež, da boš v naših mislih živel med nami!

Sv. Trojica v Halozah. Dne 5. t. m. smo potopali vodjo naših muzikantov Blaža Lozinšek, starega 59 let. Ni zamudil nobenega godovnjaka ali slične priložnosti. Naj ga Bog pridruži angeljskim korom!

Sv. Trojica v Halozah. Smrt žanje: Kot bi hotela smrt nekako nadomestiti, kar je lansko

leto »zamudila«, lansko leto je bilo le 73 mrličev, najnižje število v teku 15 let, kosi letos kar povprek, stare in mlade, slabe in močne. Do konca meseca februarja je umrlo 23 ljudi v skupni starosti 825 let. Izmed moških je najstarejši Franc Letonja iz Kozmic, star 76 let, ki je lansko leto še redno zahajal v cerkev 1½ ure daleč, čeravno je imel eno nogo lesono. Politčno je bil vedno zvest pristaš dr. Korošca, katerega je redno volil pri vsakih volitvah. — Mlad je moral v grob Andrej Kozel iz Rodnega vrha, star komaj 22 let. Ena leto je bil v postelji radi jetike. — Zelo čen rak pa je tirjal življenje 25letne Neže Bižec iz Zakla. Nekaj tednov je bila v bolnici, ni bilo pomoči. — Naj počivajo v miru!

Križevci pri Ljutomeru. Za vedno je zatisnil trudne oči 26. februarja v 78. letu svojega življenja splošno priljubljeni Matija Prelog, posestnik, trgovec in gostilničar v Starinovivasi, oče 8 otrok, od katerih je 6 živih. V prvi polovici februarja je preteklo 50 let, odkar sta si s sedaj še živo ženo obljubila zvestobo zakonskega življenja. Želela sta letos obhajati zlato poroko, a božja previdnost je hotela drugače. Pred kakimi tremi meseci je začutil bolečine v križu, nič hudega sluteč. Tekli so dnevi, pa ni šlo nič na bolje. Zdravnik je ugotovil bolezen na ledvicah, ki se ni dala več ozdraviti. Rajni je bil naročnik nabožnih listov in »Slov. Gospodarja« in zvest pristaš bivše Sl. ljudske stranke. Pogreb se je vršil v petek 28. februarja ob ogromni udeležbi občinstva. Počivaj v miru, blagi mož!

Polenšak. Preteklo nedeljo smo ob obilnem številu spremili na mirodvor pridno in dobro ženico 75 letno. Žuran Marijo iz Polenec, ki je umrla valed vodenika. Bila je že več let od protina pohabljen in je težko hodila ob dveh

palicah. K sv. maši pa je rada šla. Ko že skoraj hoditi več ni mogla, se je dala peljati k far-ni cerkvi, več kot pol ure daleč. Lepo pripravljena na smrt, je mirno odšla v boljše življenje. Njej je sledila na posledicah hude pljučnice 68-letna Slana Treza iz Hlaponec. V teku 1 tedna je bila zdrava in pokopana. Rajna je bila dobra ženica in babica in tudi njo smo spremili v lepem številu na kraj počitka. Obema rajnima naj sveti večna luč! Zalostnima možema-vdovcema in vsem preostalim domačim pa naše sožalje!

Frankolovo. Tukaj je na pepelnico sredo zjutraj mirno v Gospodu zaspala v starosti 83 let Marija Šibonc, rojena Koštomaj. Bila je nad vse dobra mamica, varčna in marljiva gospodinja, dolgoletna naročnica »Slov. Gospodarja«. Zapušča dobro preskrbljene otroke. Pobožno krščanska žena in vzorna mati naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Luče. Pogosto poje mrtvaški zvon. Na pustni torek smo pokopali dve utopljenki, in sicer 14 letno šolarko Marijo Nadlučnik p. d. Otovo in 60 letno mizarjevo ženo Lizo Ložekar p. d. Pekovko. Prej v nedeljo sta padli — na poti domov — po nesreči v Savinjo ozir. v Lučnico ter našli v njej nepričakovano smrt. Obe sta bili še meseca februarja pri spovedi in sv. obhajilu. — Naslednji torek pa smo ob obilni udeležbi vernega ljudstva, gasilske čete ter bližnjih in daljnih sorodnikov spremili k večnemu počitku posestnico, gostilničarko in trgovko g. Ano Boltin iz dobre krščanske Tajnšekove rodbine v škalah. V soboto popoldne je bila prevedena s sv. zakramenti in je nato v nedeljo popoldne valed svoje že večletne bolenzi v 43. letu življenja in v 17. letu zakona mirno v Gospodu zaspala. Vsem žalujočim naše iskreno sožalje, rajnim pa večni mir!

Podgorje. Prišla sta 17. febr. pred oltar Jurček Strmčnik, član apostolstva in Angela Lenart, prednica tukajšnje Marijine družbe ter sta sklenila življenjsko zvezo. Obema želimo prav

mного sreče in veselja v novem stanu. Na gostiji, ki je bila brez muzike, sta družica in oče Miha skrbela za zabavo. — Pust je odšel, s težkim ali z lahkim srcem, ne vem. Res pa je, da je po njegovem odhodu eden ali drugi lahko v zrcalu gledal fotografijo pusta. Mislim, da je silno težko hodil po krasni cesti na Slovenjgradec ter je lahko občudoval, kako ob strani gramoz v kupih gnije.

centralo Rdečega križa v Ženevi, naj obvesti italijanski glavni stan, da se bo bolnica preselila bliže severni fronti, ker ranjenci zaradi prevelike oddaljenosti po večini že na poti do bolnice umirajo. Abesinski ranjenci pa se tudi naravnost boje bolnice Rdečega križa, ker je postal že običaj, da jih Italijani stalno bombardirajo. Naposled trdijo Abesinci, da je angleško poslanstvo v Rimu pred kratkim sporočilo italijanski vladi točno kraje, kje se nahajajo na abesinskem bojišču angleške poljske bolnišnice.

Boji na severni fronti končani.

Italijanski maršal Badoglio je mnenja, da je boj na severu končan in

»Kdo pravi, da sem bogat? Tele! Bik! Tebi samo denar pa denar po glavi roji. Zakoplji se v svoj kup denarja, če meniš, da ti bo tako toplo! Časti si z denarjem ne boš kupil in sreče tudi ne. Ali pa morda misliš, da bo Zvonikova takega skopuha hotela? Morda pa boš njo tudi tako zavrzel kakor domačijo, ker ti ima premalo denarja, he?«

Dvornik je nabral obrvi in ostro odvrnil:

»Ne vtikajte se v moje reči! Dovolj sem star, da vem, kaj mi je storiti.«

Po vojaško se je zasukal in jo z dolgimi koraki ubral skozi vas. Krojač pa se je hudoval za njim:

»Krištof! Prevzeten je tudi še ko kak petelin; le na kaj kaj?«

Najhujše pa ga je čakalo z Marto, nevesto. Slutil je to in se je skrbno ogibal. Nekega dne pa ga je Zvonikova pričakala in iznenada je stala pred njim njena veličastna podoba. Ni rekla ne besede, le pogledala ga je s svojimi lepimi, sanjavimi očmi tako čudno vprašujoče. Ta otožni, prodirajoči pogled mu je zaprl sapo, da je šele čez nekaj časa spravil iz sebe:

»Marta, huda si name, kajne? Le govori, le okregaj me prav pošteno!«

»Kregati se ne znam,« je odgovorila skoraj osorno; »samo vedela bi rada, kaj pravzaprav misliš.«

»Nič drugega — nič drugega ne, kakor to, kar

sva se zmenila,« je jecjal. »Veseli se izgubil s tem velikim dirindajem. Zate bi bilo tudi prehujo...«

»O ne! Lepo je tam gor. Veselilo me je.«

»Strašno bi bila morala garati — za nič in zopet nič. Tega nama ni treba. Kupil bom kaj manjšega, bolj v lagoti, kjer bova mogla bolj tiho in srečno živeti. Le časa mi daj!«

»Tevž, Tevž! ... Zaradi mene domačije nisi prodal. Ti mi ne poveš resnice.«

»Tebi vedno — zares! Pošteno mislim in na to, da bi bilo zate prav.«

»Ti nisi več, kakor si bil. Ves drug si. Vse skrivaš pred menoj in ničesar mi ne zaupaš. Skoraj te ne poznam več.«

Krčevito je stisnil pesti, da so mu prsti zapokali... Ali ji ne bi razodel, kako je z njim? In jo poprosil za usmiljenje? Ne! Saj bi moral rajnega očeta obdolžiti — in mu je vendar sveto obljubil, da nikdar živi duši ne bo ničesar povedal. Ne! Ne bi bilo vredno moza in greh bi bilo, prelomiti besedo, ki jo je dal očetu. Sramota pa bi zadela tudi njega samega. — Toda: ali ne goljufa Marte, njenega dobrega srca, ki nič hudega ne slutí, ko jo pušča v taki negotovosti in jo tolaži z megleno prihodnostjo? Ali ji ne mora razodeti vsaj to, da ničesar nima? Ne, ne, ne! Takega ne bo marala, berača že ne. Zapustila ga bo, in poleg sramote bo moral prenašati še ranjeno srce. — Ali ne bi bilo najbolje, da

Sv. Jurij ob Pesnici. Na Jožefovo dne 19. t. m. bo ob 10. uri dopoldne v Sv. Juriju ob Pesnici javno zborovanje JRZ in sicer v gostilni g. Franca Hladeja. Na zborovanju govori g. Fr. Žebot in g. Ivan Šerbinek.

Gornja Kungota. V zakon je stopila Marijina družbenica Ivana Žlaner, ki si je izbrala za tovariša v življenju Janeza Kralja iz kršćanske hiše v Rošpohu. Poročil ju je ženinov bratranec g. Franc Zagoršek, župnik na Ptujski gori! Božji blagoslov z novoporočencema!

Selnica ob Dravi. Podmladek Jadranske straže v Selnici ob Dravi je dobil v nedeljo dne 1. marca svojo zastavo. Pred pozno sv. mašo je g. katehet zastavo blagoslovil ter predstavil zastavo kot simbol našega boja za častno in večno domovino. Nato so mali stražarji ponesli zastavo v cerkev. Zastavi so kumovale gospe: M. Griesserjeva, M. Vogričeva, R. Bruderjeva in G. Pinterjeva. Popoldne je bila svečana akademija Podmladka Jadranske straže, ki je imela lep moralen uspeh.

Slivnica pri Mariboru. Ker vemo, da le potom močne organizacije bomo dosegli uspehe, šteje slivniška organizacija JRZ že par sto članov; kot predsednika smo izvolili našega vrlega Lešnika Avgusta iz Orehove vasi, zeta pok. drž. poslanca Piškega. Vabimo tem potom vse, ki hočejo sodelovati, da si priborimo boljše čase, da se nam pridružijo! — Od oktobra 1933, odkar so nas »slavni nacionalisti« spravili pod rački »trone«, se je danes v toliko spremenilo, da je vso ljudstvo brez ozira na politično prepričanje prišlo do spoznanja, da je bila komasacija občin ena največjih nesreč, ki nas je v gospodarskem oziru zamogla doleteti, vsi davkoplačevalci bomo še leta in leta čutili zle posledice te nesrečne »JNSarske« komasacije. — Že pred meseci smo odposlali prošnjo, da se bivše občine: Slivnica, Orehova vas in Skoke združijo v novo samostojno občino s sedežem Slivnica pri Mariboru; imamo zagotovilo, da se bo to v najkrajšem času izvršilo. Za kritje dolgov, ki so nastali za časa združene obč. Rače, se baje snuje že poseben konzorcij z geslom: Pač kmet plati, dokler živi, z žulji mi krvavimi! — Najbolj nas pa skrbe naše občinske ceste; kamorkoli pogledaš, vsepovsod žalostna slika: tu bo pa treba prijeti z železno roko, ker sicer bomo utonili v blatu. Izmed vseh najbolj nujna pa je izgrad-

tev nove obč. ceste iz Slivnice skozi Radizel in nadalje do Šesdob. Že nad 40 let se vleče ta zadeva, koliko komisij si je že ogledalo na licu mesta, kako se muči živina in ljudje, a je ostalo doslej vse samo na papirju. Tem potom prosimo ponovno kr. bansko upravo ter okrajni cestni odbor v Mariboru, da nam čimprej pomagajo do uresničenja te prepotrebne cestne zveze, ker se ne sme in ne more dalje zavlačevati. — Tudi po Čreti je potrebno prestaviti cesto iz potoka na suha tla, vsaj od posestva Ornik do Breganta! — Takole, sedaj pa v glavnem veste, kaj nas boli in teži, vendar ne smem še pozabiti naših brezposelnih ljudi, ki živijo veliko slabše kot berači. Tem ljudem je treba čimprej oskrbeti dela in zaslužek, zato se pa izvedba omenjenih javnih del naj nikar ne odlašaj, ker naš klic prihaja ob 12. uri!

Pri lenivosti črevesja,

črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Medvedce pri Pragerskem. Čeravno je bil letos dolg predpust in mnogo zanimanja za ženitev, pa vendar poroke ni bilo nobene. Vzrok je današnja kriza. Marsikateri še za potrebne vsakdanje stvari nima denarja, kako bi potem imel za gostijo. Star pregovor pravi: Ako ni v vasi nobene poroke, rad potem skozi dotično vas leti volk in tuli. Tako je tudi na pepelnico sredo skozi našo vas letel in tuli volk, namreč v človeški podobi, ter smo se zavzeli, da nam ta mrcina v prihodnje ne bo več tulila skozi našo prijazno vasico.

Sv. Trojica v Haložah. Poročila se je Tilkica Turk iz Gorce, vrla mladenka veleposestnika v Gorci in bivšega župana, katerega je prejšnji režim preganjal in pošiljal orožnike brakat po njegovi hiši in zasliševati, kako se drzne tak Haložan sestaviti kandidatno listo proti Jevtiču za majske volitve. Mož pa se ni ustrašil groženj, ampak je edini ostal značajan in vztrajen in zvest dr. Korošcu, medtem ko so večino-

ma vsi drugi občinski odborniki bivših 6 občin podpisali in volili Jevtičevo listo.

Ljutomer. 34 parov smo jih letošnji predpust zvezali pred oltarjem, od teh pa je bilo 23 parov iz štrigove. Najmlajša nevesta je bila stara 16 let. Iz Prosnetnega društva sta se letos poročila dva fanta, Slavek Korošec iz Grezovčaka, izvrsten igralec na odru, vzel je Mavričovo Roziko iz Rincetove grabe in Franček Slavinec s Kamenščaka, ki je vzel Markovičovo Angelo iz Cezanjevec. Vsem obilo sreče na potu življenja.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Sedemdesetletnico je slavil pretekli četrtek na svojem res prijaznem domu v krogu svojih dobrih tovarišev Matija Munda, ugleden kmet in posestnik na Sejanci. Častitamo!

Sv. Bolfank pri Središču. Dr. Vladimir Breznik od Sv. Bolfanka pri Središču je po odsluženju vojaškega roka v Nišu in Sarajevu dne 2. marca t. l. v Beogradu položil izpit za rezervnega sanitetnega podporočnika s prav dobrim uspehom.

Sv. Marjeta niže Ptuja. V minulem predpustu smo imeli v naši župniji več porok in gostij. Med temi je bila tudi zlata gostija, ki sta jo obhajala Jožef in Marija Kolenc, bivša kmeta iz Formina, dne 23. februarja t. l. Jubilanta sta že stara 73 let; oče Jožef so še krepak možak, pač pa so mati Marija vsled lanske hude bolezni bolj slabega zdravja. Zato se zlata poroka ni vršila v cerkvi, temveč sta samo doma sin Franc in njegova žena Kristina, ki sta sedaj gospodarja na lepi Kelenčevi kmetiji, priredila v spomin tega slavnja primerno gostijo. Oče Kelenc je bil tudi priznan konjerejec ter je odnesel iz konjskih premovanj mnogo nagrad. Bil je tudi dolgo dobo občinski predstojnik; vsa leta v obč. odboru, pri šmarjetski posojilnici, pri kmetijski podružnici odličan član bivše SLS ter zaveden Slovenec in katoličan, kakor tudi njihovi sinovi, posebno njihov naslednik Franc, za kar ga je prejšnji prosluli režim občutno kaznoval. Vse svoje otroke, 3 sinove in 4 hčere, je dobro vzgojil in preskrbel, saj jih je 5 poročenih na lepih kmetijah. Jubilantom želimo, da jih ljubi Bog ohrani z njihovimi dragimi kolikor moči zdrava in vesela do skrajnih mej človeškega življenja.

Polensak pri Ptuj. Tudi mi smo imeli letošnji predpust vesela gostüvanja. Sicer ne toliko,

bi jo odvezal od obljube? Vsaj razočaranja si ne bi čakala z njim. Za božjo voljo: nikar! Tega vendar niti najstrožji sodnik ne bi mogel od njega zahtevati. Tedaj bi moral najlepše sanje o svoji sreči pokopati. Trikrat huje bi mu bilo, če bi izgubil dekle, kakor zdaj, ko je izgubil domačijo. Delal bo in zaslužil bo; s pridom in srečo bo kmalu toliko imel, da jo bo mogel kakor poštenjak na kaj vzeti.

Proseče jo je pogledal in mehko dejal:

»Marta, odpusti mi! Tega, kar se je zgodilo, ne morem več popraviti. Če pa boš le nekoliko še potrpežljiva z menoj, bo vse dobro in prav. Svoje srce mi pusti, prosim te!«

»Mojo besedo imaš in te ne bom nikoli prelomila,« je rekla resno; »ampak to boš razumel, da mi je težko pred očetom. Tudi jaz te prosim za nekaj: Bodi spet tak kakor prej! Lepo bodi z ljudmi in — nikar tak skopuh! Denar je mrzel in od njega ti zamrzne srce.«

»Marta, Marta! Zaklinjam se ti, da nisem skopuh.«

»Meni se tudi zdi kar neverjetno, ko te tako gledam; pa te je le prevzela strast po denarju. Vse, kar si zadnje mesece počel, potrjuje to. Če me imaš zares rad, tedaj ne obešaj srca tako čez mero na denar! Denar pa ljubezen ne moreta shajati — rečem ti: dolgo nikoli ne shajata!«

»Marta, ne boš več imela vzroka, da bi me po-

hlepa dolžila,« ji je zatrjeval napol užaljeno; »upam, da se boš kdaj še prepričala, da mi nič ni bolj tuje kakor skopušstvo.«

Ni mu še prav verjela in je rekla:

»Vesela bom, če bo zares... Zdaj morava pač v božjem imenu čakati, da se na prav obrne. Obrniti na prav moraš pa ti; drugače oče nikoli ne dovolijo, da bi me vzel. — O moji zvestobi pa ti ni treba dvomiti.«

Iz njenih oči mu je posvetil topel pogled, potem je odšla, ne da bi mu dala roko. — S ponižanim, pa olajšanim srcem je lezel v hrib.

Doma ni imel ne podne ne ponoči miru. Kakor kaka uboga verna duša je taval okoli — iz hiše v hlev, iz hleva na gumno in z gumna zopet v hišo. Večkrat je dolgo slonel v izbi na oknu in gledal po dolini in na hribe okrog. Temni gozdovi, svetle jase, sončni vrhovi, vse, vse ga je vabilo: Ostani! Ostani! Nikar odtod, nikar! Tu gori je bilo nebo prijaznejše ko kjerkoli na svetu, tu gori je bilo sonce doma. Na vse zgodaj jutraj, ko so se po dolinah še vlačile megle, je tu že gorelo in žarelo skozi drobna okenca; in pozno zvečer, ko so dolino že pokrile temne sence, je tu zgoraj še objemalo bele domove, se ustavljalo na obronkih in se od vrhov kar ni moglo ločiti. O, vse to, vse to zapustiti! Zapustiti beli, sončni dom očetov...

(Dalje sledi.)

da Alcsinci ne bodo več skušali zavzeti izgubljenih postojank. Letalstvo je javilo, da se južno od Amba Aladža zbirajo abesinske čete. Delavci z vso hitrostjo popravljajo avtomobilske ceste, ki so v slabem stanju. Mnogo vojakov se je vrnilo v zaledje, da se odpočijejo. Nadomestili so jih s svežimi oddelki. Prebivalstvo ne kaže niti najmanjše sovravnosti napram italijanskim četam.

Prebivalci abesinske prestolice pomirjeni.

V Addis Abebi se je prebivalstvo pomirilo, ker vlada ni dajala nikakih poročil, ki bi poročala o velikih abesinskih izgubah. Računa pa se, da je padlo v Tembijenu do 2000 vojakov.

kot je bilo kandidatov, pa smo še itak prav zadovoljni. — Pridni čevljar Rižnar Jožef iz Brezovec je vzel vrlo Marijino družbenko Kvar Gero v Pritinski. Madjašič Marija, želarska hči v Slomih, je vzela šostarič Antona iz Hlaponec. Šumenjak Franc iz Polenec je poročil Lajh Albino v Lasigovcih. Mlad kovač Poznič Franc v Braclavcih si je pa izvolil Kranjc Lizo iz Polenec. Zagoranski Štefan po rodu Hrvat, že od mladosti hlapec v Braclavcih, je mahnil na Zasade, kjer gospodari s Kokol Katiko. K sv. Tomažu je nam odšel dober mizar Viher Alojz iz Braclavca in poročil Pintarič Matildo, cerkveno periljo v Bratonečilih. Kmečki fant Šilak Franc v Brezovcih je dobil novo gospodinjko Veselič Julko iz Moškanjc (fare sv. Marjete). Petek Vinc posest. v Braclavcih je kar mahnil k sosedom in odvezel Sv. Tomažu župljanko Marijo Kranjc iz Savec. Z lepim avtom se je pripeljal mlad srečen in vesel par iz Šostanja ter si obljubil zakonsko zvestobo pred našim lepim kipom Marije Polenske. Vsem tem mladim parom želimo vso srečo in blagoslov iz nebes. Katerim pa še ta predpust ni bilo sojeno stopiti v zakonski jarem, naj jih tolaži zavest, da še 3 dni pred smrtjo je še sploh čas.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Naša dolgoletna želja in prošnja se nam je zdaj izpolnila. Gosp. ban dr. Natlačen je podpisal odlok, da se začne graditi nova cesta Zreče—Sv. Kunigunda in sicer po naši želji od kolodvora v Zrečah. Obenem je tudi poštno ravnateljstvo v Ljubljani ugodilo naši prošnji, da se vpelje vsakdanji poštni promet med Zrečami in Sv. Kunigundo, ki se je začel z 2. marcem t. l. Zato izrekamo iskreno javno zahvalo banski upravi in poštne ravnateljstvu za to blagohotno naklonjenost. Ta naklonjenost bo pripomogla, da bomo Kunigundčani lažje pozabili udarce, katere nam je prizadajal prejšnji režim.

Luče. S 1. marcem je otvoril v Mežnji v Lučah svojo podružnico g. Jakob Sem, trgovec na Ljubnem. Poslovala bo njegova hčerka gđ. Ida Sem. Prejšnja trgovka gđ. Jožefa Juvan se je pred kratkim poročila z g. Ivanom Felcijan, lesnim trgovcem v Belgradu.

Sv. Peter na Medv. selu. Ali ste čitali št. Peterčani v »Slov. Gospodaru« z dne 22. jan. t. l., kako sijajno so izpadle občinske volitve v raznih občinah dne 19. januarja. Le ena občina, Lesce na Gorenjskem, je, v kateri so zmagali bivši samostojneži. Glejmo, da se ne bo pri nas kaj takega zgodilo. Tudi pri nas je bilo svoj čas dosti takšnih junakov, ki so trdili, da so dobri kristjani; samo za politiko po krščačskih načelih jim ni bilo mar. Ali ni sramota za kristjana, da vsakemu nepoznanemu človeku več verjame kakor pa katoliškemu duhovniku?! Omenim še nekaj za tiste, ki mislijo, da ne sme biti nobeden zavezan katoličan v parlamentu. Ozrite se malo okoli po svetu v države, katere so skušale Boga popolnoma odpraviti. Tam niso prišli do sreče in zadovoljnosti, ampak so ljudem napravili pravi pekel. To je delo tistih, ki so jim kristjani trn v peti. In še nekaj. Št. Peterčani smo še Slovenci. Ali ni čudno, da se hočejo nekateri od Slovencev odstraniti in slediti Hrvatom, oziroma Mačkovcem. Mar mislite, da bo res Maček Slovencev za paro koristi dal ali storil? Tisti, ki ste za Mačka tako navdušeni, niste Slovenci ampak boste postali politični hlapci. Slovenci ostanimo Slovenci in katoličani, tako bomo ostali močan narod slovenski in katoliški, nikdar pa hlapci drugih.

Sv. Lenart nad Laškim. Banovinska cesta II. reda, katera pelje iz Laškega skozi Sv. Lenart, je izpeljana nad vasjo Stopce v hudo strmino proti Sv. Lenartu. Klanec tako zvani »škradnik«, je prava mučilnica za ljudstvo, predvsem

pa za ubogo vprežno živino. Da se na takih cestah kvarijo čezmerno tudi vozovi, ni treba posebej poudarjati. Pet občin se obrača na bansko upravo v Ljubljani, nadalje na sreski cestni odbor v Laškem in na vse prizadete občine, da se za preložitve klanca zavzamejo merodajni činitelji.

KATOLISKIM SLOVENCEM!

Med glavne priprave za lepe Slomščekove praznike, ki se bodo vršili v juniju letošnjega leta, spada tudi ureditev Slomščkovega groba. Kapelo nad grobom je treba poslikati, oltar, ki je v teku let obledel, zopet popraviti, nova okna so nujno potrebna in vrata, da ne bo kapela odprta vsem vremenskim neprilikam. — Stolp je tudi še brez zvonov, električno razsvetljavo moramo vpeljati. Vsa ta popravila se bodo sedaj začela in Slomščkova družina zato iskreno prosi vse čestitelje Slomškega, da prispevajo v namen Slomščkove kapele. Vse dobrotnike, ki bodo v ta namen darovali 100 Din (eden sto) skupno ali v obrokih, bomo vpisali v posebno knjigo Čuvarjev Slomščkovega groba, katero bomo hranili v trajen spomin v Slomščkovi kapeli. Prispevke sprejema: Slomščkova družina v Mariboru, Koroška cesta 5.

Gospodu

dr. Milanu Stojadinoviću
predsedniku ministrskega sveta

Beograd.

Gospod ministrski predsednik!

Več let beremo, kako neke gospodarske zbornice zahtevajo, da se prepove delo Tivarju, Sokotu, Ta-Ti, Bati in drugim, ker oni delajo cenenost. Čitamo in uzapropasčeni smo, da so meščani, ki sede v teh zbornicah, tako slepi v lovu za dobičkom, da nastopajo celo proti cenenosti. Kolikor nam je znano, je državna politika vedno bila za cenenost. Sedaj zahtevajo oni celo zakon, da se kaznuje tisti, ki prodaja poceni. To je že zares velika državna kriza.

Nikdo z veseljem ne prodaja poceni, razven če mu gre to v račun. Poceni prodaja samo tisti, ki mora, to pa smo mi kmetovalci. Leta in leta darujemo naše delo meščanom, oni pa zahtevajo, da nam svoje blago prodajajo kar najdražje. Cela država vpije na ves glas, da so cene onege, kar prodaja kmet, tako padle, da se mu morajo brisati dolгови. Zakaj naj se nam brišejo dolгови, ko pa vendar lahko drago plačamo meščansko blago?

Mi kmetje nimamo gospodarske zbornice, torej ne spadamo v gospodarstvo. Toda vprašamo naše trinoge, s kakšno pravico sme manjšina meriti suknjo večini? Kaj nismo mi tisti, ki edino smemo govoriti, kaj nam treba in kaj je za nas dobro?

Naši nasprotniki so se zagnali proti sirovemu in gumijastemu opanku, ker »škoduje« kmetovemu zdravju. Pobrigali smo se za narodno zdravje, imamo doktorje, brezplačno lekarno in brezplačno bolnico, manjkajo nam samo higijske stifle. Tudi brez meščanov vemo, da so škornji boljši kot čevlji, čevlji boljši kot usnjeni opanki, a ti zopet boljši kot sirovi. Toda oni nočejo vedeti, da so celo sirovi opanki boljši kot raztrgani, in ti boljši kot bosa noga. Nočejo vedeti, da je cena goveji živini petkrat padla, da torej tudi za meščansko blago ne moremo več dati.

Brez denarja ni zdravja. Toda sedaj je bolj važna denarnica kot zdravje. Polovica naroda ni v stanju, da da več kot 30 Din za obutev, za ta denar pa je mogoče dobiti samo gumaste opanke; ti so boljši kot vsaki čevlji. Pravijo, da se poti noga v njih. Mi sicer to ne vemo, toda tudi če bi tako bilo, je bolje, da so vlažne noge od potu, kakor pa od brozge. Narodu preostaja: ali gumijaste opanke ali bosa noga.

Obrotniki se varajo, ko mislijo, da bi njihovo blago bolje šlo, če bi se prepovedali sirovi in

Arterioskleroza

Poapnenje žil se imenuje pojav, ko pričnajo izrabljene krvne žile postajati trde, krhke in neelastične. Tako se srce mora vedno bolj naporjati, da zamore kri poganjati skozi žile. Vsled tega se poveča tudi krvni tlak. Če je ta proces že toliko napredoval, lahko krhke žile (arterije) tudi počijo. Ta pojav se imenuje kap. Vzroki poapnenja žil so različni: slaba sestava krvi, motnje v prebavi, zaprtje, prekomerno uživanje alkohola, zastrupljenje krvi vsled sečne kisline. Vzoredni pojavi so: omotica, srčna slabost, utrujenost, otrpnenje rok in nog, glavobol in motnje pri hoji.

Zdravljenje: Paziti je na lahko in redno čiščenje, kar se doseže z dnevnim pitjem 1 do 2 skodelic Planinka čaja, ki urejuje čiščenje.

Dijeta: Priporoča se lahka hrana, omejiti pa se je kar največ v uživanju alkohola in kafejnja. Potrebno se je mnogo gibati na svežem zraku in kopati se. (Reg. S. 529-36.)

gumasti opanki. Nimamo denarja za dražjo obutev in nimamo.

Ne damo si predpisovati od meščanov, kaj da bomo nosili, pa tudi če bi bilo zastoj. Še manj pa bomo dovolili, da se dvigajo cene onege, kar mi kupujemo ter se pri tem delajo obljube, da se bo dvignila cena tega, kar mi prodajamo. To drugo je samo v božjih rokah, toda ne pustimo, da bo ono prvo v peklenjskih!

Čitamo, da je to tuj kapital, ki povzročuje cenenost. Če je tako, hvala mu, ko sinovi našega naroda niso na to prišli. Pravijo, da ne maramo ne Tatu ne Bato. Toda mi Vam zopet pravimo, dajte nam samo poceni blago, pa naj ga dela, kdor hoče, naj ga dela magari država. Samo cen da nam ne dvigate in vržete v suženjstvo milijone kmečkega naroda za račun meščanov! Dovolj smo mi pritegovali jermen, naj ga zdaj še oni malo! Toda mislimo, da jim še ni tako hudo.

Prosim Vas, gospod ministrski predsednik, pustite pri miru cenenost meščanskega blaga, kolikor jo še saj je.

Bijeljina, 18. februarja 1936.

Podpisi okrog 200 kmečkih zadrug, občin, kmetov in delavcev.

Peter Rešetar rešetari.

Rešeto ni za Beograd. Pretekli teden sem se podal v Beograd in ponudil zaskrbljeni opoziciji svoje rešeto za pretresanje proračuna. Pa so me zavrnil: Mi imamo druge stvari. Kar s prvim vlakom sem moral domov! Hvala Bogu, da sem šel!

Nič več ministrski stolec! Dosedaj smo bili navajeni, da smo rekli, da je ta in ta zasedel ministrski stolec. Ker je pa japonski ministrski predsednik moral bivati dva dni v zaboju, bomo odslej morali reči: ta in ta se je skril v ministrsko kišto.

Krupp zida za 120 milijonov tovarno topov v Jugoslaviji. Pof je za svoje sklenil v bodoče naročiti znane topove »Dicke Berta« in Krupp je preračunal, da se mu splača delati fabriko v Jugoslaviji.

Štamujejo se ga! Ko sem bral uradno poročilo, kdo je ta znameniti Arnavtović, sem našel zasledoval, kako ga bo opisalo »Jutro«. Pa ni nič napisalo, da je bil tajnik JNS itd.

Nova informacijska služba. Ali si čul to-le novico? — Nisem, saj ni bilo v časopisu! — Vidiš, potem je gotovo res!

Modre srajce so naprodaj. Ker Hožžera, vođa modrih srajc v Jugoslaviji, vidi, da ne gre do te srajce rade na pleča pametnih Jugoslovancov, jih je poslal na Japonsko, kjer jih je spravil v denar.

Novi šport. Ker Pof opušča lahko atletiko z igračami in bobni ter pričanja šport težje kategorije, je bilo treba poskrbeti za novega sodnika. Novi športniki morajo tudi ločeno stanovati pod stalnim nadzorstvom beograjske policije.

Hvaležnost je lepa čednost. Japonski ministrski predsednik je objavil v vseh listih, ki so na-